

Sygn. akt I C 1527/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G.

o zapłatę

I. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz S. K. kwotę 137,80 zł (sto trzydzieści siedem złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 28 maja 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz S. K. odsetki ustawowe liczone od kwoty 1 484 zł (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt cztery złote) od 28 maja 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowe odsetki za opóźnienie od powyższej kwoty od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

IV. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz S. K. kwotę 1718,20 zł (jeden tysiąc siedemset osiemnaście złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 164,20 zł (sto sześćdziesiąt cztery złote dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania pojednawczego.

Sygn. akt I C 1527/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 24 października 2016 r. powód S. K. domagał się zasądzenia od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwoty 1694zł wraz z odsetkami ustawowymi od 28 maja 2015 r. do dnia zapłaty z tytułu bezumownego korzystania przez pozwanego w okresie od 20 maja 2005 r. do 21 października 2016 r. z nieruchomości powoda położonej w miejscowości B., gmina K., (...) (...) oraz zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów postępowania pojednawczego toczącego się pod sygnaturą I Co 397/15.

Uzasadniając żądanie pozwu powód podniósł, że na należącej do niego nieruchomości znajdują się urządzenia przesyłowe w postaci stacji transformatorowej nr (...) wraz z linią napowietrzną (...) oraz linii kablowej (...)

Wynagrodzenie z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości powoda w okresie od 1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2015 r. na kwotę 1484 zł. Żądanie pozwu obejmowało ponadto kwotę 210 zł z tytułu bezumownego korzystania

z nieruchomości powoda w okresie od 20 maja 2005 r. do 31 grudnia 2005 r. oraz z okresie od 1 stycznia 2016 r. do 24 października 2016 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Pozwany przyznał, że na nieruchomości powoda posadowiona jest infrastruktura energetyczna, z którego to tytułu powodowi przysługuje roszczenie o odszkodowanie za bezumowne korzystanie. Pozwany podniósł jednak, że strony 25 stycznia 2017 r. zawarły umowę, na podstawie której ustanowiona została odpłatna służebność przesyłu na przedmiotowej nieruchomości. Powód tytułem wynagrodzenia otrzymał kwotę 2 752 zł, a ponadto strony ustaliły, że powód otrzyma kwotę 1484 zł tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości za okres 10 lat wstecz, licząc od dnia ustanowienia służebności przesyłu. W umowie strony oświadczyły również, że odpłatność ta wyczerpuje wszelkie roszczenia powoda z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w zakresie przebiegu urządzeń elektroenergetycznych.

Pozwany zarzucił również, że, opierając się na operacie szacunkowym sporządzonym na potrzeby ustanowienia służebności i odszkodowania, uznać należy, że ewentualna niezaspokojona część należności wynosi 137,80 zł.

W piśmie procesowym z 27 października 2017 r. wniesionym przed rozpoczęciem rozprawy, powód złożył oświadczenie o cofnięciu pozwu co do kwoty 1484 zł w związku z zapłatą przez pozwanego wymienionej kwoty 8 lutego 2017 r., podtrzymał jednakże żądanie pozwu w zakresie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do 25 stycznia 2017 r., tj. do dnia zawarcia przez strony porozumienia odnośnie terminu zapłaty kwoty 1484 zł. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 137,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 28 maja 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości powoda w okresie od 20 maja 2005 r. do 24 stycznia 2007 r.

Z piśmie tym powód cofnął również pozew co do kwoty 72,20 zł, uznając ją za uregulowaną w ramach rozliczenia stron za okres od dnia 25 stycznia 2007 r. do 25 stycznia 2017 r.

Ponadto, powód podtrzymał żądanie zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania pojednawczego.

Powód zakwestionował interpretację zapisu umowy przedstawioną przez pozwanego, iż zrzekł się roszczenia co do wynagrodzenia za okres bezumownego korzystania sprzed 25 stycznia 2007 r. W toku rokowań przed zawarciem umowy powód nie wyrażał zgody na zapis wskazujący, że kwota 1484 zł będzie wyczerpywać wszystkie roszczenia z tytułu bezumownego korzystania aż od dnia wybudowania urządzeń przesyłowych. W postanowieniach umowy wskazano, że kwota ta wyczerpuje wyłącznie roszczenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w zakresie przebiegu urządzeń elektroenergetycznych. Powód nie zrzekł się zapłaty za bezumowne korzystanie za okres wcześniejszy.

Podtrzymane zostało również stanowisko odnośnie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, bowiem powództwo zostało wniesione zanim rozpoczęły się rokowania stron.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

20 maja 2015 r. do Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku został wniesiony wniosek S. K. o zawiązanie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. do próby ugodowej w sprawie zapłaty za bezumowne korzystanie z nieruchomości S. K.. Na posiedzeniu 19 listopada 2015 r. za (...) S.A. w G. nie stawił się nikt bez usprawiedliwienia.

dowód: kopia wniosku wraz z kopią dowodu nadania – k. 6-9, kopia protokołu posiedzenia – k. 11-12.

W toku rokowań przedprocesowych został sporządzony operat szacunkowy w celu określenia jednorazowego wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu oraz określenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości na skutek umiejscowienia infrastruktury słupowej stacji transformatorowej, linii

elektroenergetycznej kablowej (...), linii napowietrznej(...) oraz (...), na nieruchomości położonej w miejscowości B., gmina K., (...) (...).

Wartość wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości w okresie od 1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2015 r. zostało określone przez rzeczoznawcę na kwotę 1484 zł.

W trakcie tych rokowań, stanowisko S. K. odnośnie zapłaty kwoty 1484 zł było takie, że nie wyrażał zgody na to, by zapłata tej kwoty wyczerpywała wszelkie jego roszczenia z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości od daty posadowienia urządzeń przesyłowych. Kwota powyższa miała wyczerpywać jego roszczenia wyłącznie za okres 10 lat wstecz od dnia ustanowienia służebności przesyłu.

dowód: kopia korespondencji stron – k. 14-16, kopia protokołu – k. 17, kopia operatu szacunkowego – k. 18 – 28, kopia dalszej korespondencji – k. 29-35, 109, 113, projekt porozumienia – k. 110-112.

25 stycznia 2017 r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. i S. K. zawarta została umowa o ustanowienie prawa służebności przesyłu. Ponadto, w postanowieniach § 3 ust. 2 umowy strony uzgodniły, że z tytułu bezumownego korzystania z przedmiotowej nieruchomości za okres 10 lat wstecz, licząc od dnia ustanowienia służebności przesyłu, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. zapłaci S. K. jednorazowo wynagrodzenie w wysokości 1 484 zł w terminie do 8 lutego 2017 r.

W postanowieniach § 3 ust. 6 umowy zawarte zostało oświadczenie S. K., że odpłatność określona w punkcie 2 w całości wyczerpuje jego roszczenia względem (...) S.A. z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w zakresie przebiegu urządzeń elektroenergetycznych, o których mowa w punkcie 1a umowy oraz, że nie będzie dochodzić roszczeń z tego tytułu w przyszłości.

dowód: kopia umowy – k. 75 – 79.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaofiarowanych przez strony dowodów w postaci dokumentów prywatnych oraz dokumentu urzędowego w postaci kopii aktu notarialnego, a także wydruków wiadomości e-mail, których autentyczność nie była w toku procesu kwestionowana przez strony, nie budziła również wątpliwości Sądu. Odnośnie wydruków wiadomości e-mail, wprawdzie nie miały one waloru dowodu z dokumentu prywatnego, jednakże okoliczności nimi objęte nie były przez strony kwestionowane, zatem brak było podstaw do odmowy im wiarygodności.

Z uwagi na kształt jaki nadany został powództwu w sprawie pismem pełnomocnika powoda z 27 października 2017 r., istota sporu sprowadzała się do oceny przede wszystkim dwóch kwestii, tj. po pierwsze, wykładni postanowień § 3 ust. 6 umowy, a przede wszystkim, czy powód złożył oświadczenie o zrzeczeniu się roszczenia o odszkodowanie za bezumowne korzystanie z nieruchomości za czas poprzedzający okres 10 lat wstecz od dnia ustanowienia służebności przesyłu, a po drugie, jeżeli nie nastąpiło zrzeczenie się roszczenia w tym zakresie, czy roszczenie to uległo przedawnieniu.

Odnośnie pierwszej kwestii, Sąd uznał, na podstawie zaofiarowanego przez strony materiału dowodowego, że nie doszło do zrzeczenia się przez powoda roszczenia w zakresie odszkodowania za bezumowne korzystanie z jego nieruchomości za okres poprzedzający 10 lat wstecz przed ustanowieniem służebności przesyłu. Należy pamiętać, że zgodnie z przepisem art. 65 § 2 k.c., w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Powód przedstawił Sądowi dowody, z których wynikało jednoznacznie, że nie było jego zamiarem zrzeczenie się roszczenia za sporny okres i takie też stanowisko prezentował w toku rokowań z pozwanym. Dlatego też, zestawiając stanowisko powoda z literalnym brzmieniem zapisu § 3 ust. 6 umowy, Sąd uznał, że oświadczenie powoda dotyczyło wyłącznie okresu 10 lat wstecz od dnia ustanowienia służebności przesyłu i nie obejmowało okresu wcześniejszego. Tym bardziej, że postanowienia § 3 ust. 6 umowy odwołują się do pojęcia roszczeń

z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w zakresie przebiegu urządzeń elektroenergetycznych a nie odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości.

Skoro nie doszło do zrzeczenia się roszczenia w tym zakresie, w dalszej kolejności ocenie podlegał zarzut przedawnienia roszczenia za okres poprzedzający 10 lat wstecz od dnia ustanowienia służebności przesyłu. Roszczenie o odszkodowanie za bezumowne korzystanie z nieruchomości gruntowej przedawnia się na zasadach ogólnych w terminie 10 lat od dnia zdarzenia wywołującego szkodę (art. 442¹ § 1 k.c.). Należy jednak pamiętać, że w sprawie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia. Zgodnie z przepisem art. 123 § 1 k.c., bieg terminu przedawnienia przerywa się m. in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia. Stosownie zaś do przepisu art. 124 § 1 k.c., po każdym przerwaniu przedawnienia, biegnie ono na nowo, przy czym w razie przerwania przedawnienia przez czynność przed Sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu, że taką czynnością było wniesienie do Sądu w dniu 20 maja 2015 r. wniosku o zawiązanie do próby ugodowej. Dopiero od tej daty wstecz należy liczyć 10 letni termin przedawnienia roszczenia powoda. Zatem roszczenie z tytułu odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości powoda za okres od 20 maja 2005 r. do 24 stycznia 2007 r. było również zasadne. Z uwagi na to, że sposób wyliczenia kwoty 137,80 zł nie był pomiędzy stronami sporny, Sąd uznał tę okoliczność za przyznaną.

Również roszczenie o zasądzenie odsetek za opóźnienie w sposób określony w punktach 3 i 4 pisma przygotowawczego powoda z 27 października 2017 r. zasługiwało w ocenie Sądu na uwzględnienie, jako znajdujące oparcie w przepisach art. 481 § 1 i 2 k.c., w sprawie doszło niewątpliwie bowiem do opóźnienia się pozwanego w spełnieniu istniejącego i wymagalnego roszczenia powoda o odszkodowanie.

W pozostałym zakresie, z uwagi na złożenie przez powoda oświadczenia o cofnięciu pozwu, uznając cofnięcie pozwu za dopuszczalne w rozumieniu art. 203 § 4 k.p.c., na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie, uznając pozew za skutecznie cofnięty.

Odnośnie kosztów procesu, Sąd uznał, że w sprawie winna znaleźć zastosowanie regulacja z art. 98 § 1 k.p.c., tj. zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Słusznie również powód wskazuje, że w sprawie doszło do spełnienia w toku procesu świadczenia w celu zaspokojenia roszczenia istniejącego i wymagalnego w dacie wytoczenia powództwa, a taka sytuacja uważana jest na gruncie orzekania o kosztach procesu za równorzędną z przegraniem sprawy. Zatem koszty procesu zostały zasądzone od pierwotnej wartości sporu, przy uwzględnieniu tego, że połowa opłaty od cofniętego pozwu, tj. kwota 37,50 zł zostanie zwrócona powodowi na podstawie art. 79 ust. 1 pkt. 3 lit. a u.k.s.c.

Za zasadne Sąd uznał również roszczenie powoda o zwrot kosztów postępowania pojednawczego, jako zgodne z przepisem art. 186 § 2 k.p.c., zgodnie z którym, jeżeli przeciwnik bez usprawiedliwienia nie stawi się na posiedzenie, Sąd na żądanie wzywającego, który wniósł następnie w tej sprawie pozew, uwzględni koszty wywołane próbą ugodową w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji. Jak wynika z protokołu posiedzenia pojednawczego z 19 listopada 2015 r., za przeciwnika (pozwanego), prawidłowo zawiadomionego o terminie, nie stawił się nikt, bez usprawiedliwienia. Koszty wywołane próbą ugodową winny zatem również być zasądzone w ramach orzeczenia kończącego postępowanie w instancji.

(...)

ZARZĄDZENIE

(...)(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)